

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud nadřízený rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Tomáše Mottla a soudců JUDr. Jiřího Körblera a JUDr. Čestmíra Slaného ve věci

žalobců: a) **Veronika A.**, narozená dne xxx
bytem xxx
b) **Mgr. Patrik A.**, narozený dne xxx
bytem xxx
oba zastoupeni advokátem JUDr. Václavem Veselým
sídlem Gutova 3297/4, 100 00 Praha 10

proti

žalované: **Česká strana sociálně demokratická**, IČO 00409171
sídlem Hybernská 1033/7, 110 00 Praha 1
zastoupená advokátem prof. JUDr. Miroslavem Bělinou, CSc.
sídlem Pobřežní 370/4, 186 00 Praha 8

o zaplacení 18 512 228 Kč s příslušenstvím a o smluvní pokutu

o žalobci vznesené námitce podjatosti soudkyně Obvodního soudu pro Prahu 1 JUDr. Dagmar Stamidisové

takto:

Soudkyně Obvodního soudu pro Prahu 1 JUDr. Dagmar Stamidisová **není** vyloučena z projednávání a rozhodnutí věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 24 C 265/2000.

Odůvodnění

1. V řízení vedeném u Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. 24 C 265/2000 se žalobci coby právní nástupci původního žalobce – advokáta JUDr. Zdeňka A. – domáhají po žalované zaplacení odměny (ve výši 18 518 228 Kč s 10 % úrokem z prodlení z této částky od 19. 7. 2000 do zaplacení) a smluvní pokuty (ve výši 0,3 % z částky 18 518 228 Kč za každý den prodlení počínaje 9. 7. 2000 do zaplacení), jež dle žalobních tvrzení měly být jejich právnímu předchůdci uhrazeny za právní služby, které žalované poskytl na základě s ní uzavřené mandátní smlouvy ze dne 2. 5. 1997.
2. Podáním ze dne 10. 11. 2019 žalobci vznesli námitku podjatosti věc projednávající soudkyně JUDr. Dagmar Stamidisové, která v důsledku nastalé změny v obsazení senátu 24 C, o níž se dozvěděli z usnesení soudu prvního stupně ze dne 12. 9. 2019, č. j. 24 C 265/2000-852, má předmětnou věc nadále projednávat a rozhodnout. O této soudkyni je jim totiž známo, že v době vysokoškolských studií na Právnické fakultě Univerzity Karlovy v Praze navštěvovala tutéž studijní skupinu jako jejich současný právní zástupce JUDr. Václav Veselý, s nímž jí v té době pojiil velmi přátelský vztah. Společně se účastnili i celé řady mimoškolních akcí. Ovšem stejně tak je jim známo, že jsou zde okolnosti, jež nasvědčují nepřipustnému osobnímu vztahu zmíněné soudkyně nejen k současnému, ale i dřívějšímu procesnímu zástupci žalované, kteří v téže době působili v pedagogickém sboru kateder, kde JUDr. Dagmar Stamidisová, tehdy Hoffmannová, působilá během svého studia jako pomocná vědecká síla. Ostatně i proto se velmi dobře zná s prof. JUDr. Křížem, který dlouhá léta měl společnou advokátní kancelář se současným právním zástupcem žalované JUDr. Miroslavem Bělinou (Advokátní kancelář Kříž a Bělina). S odkazem na shora uvedené tedy žalobci navrhli, aby nadřízený soud zmíněnou soudkyni z projednání a rozhodnutí této věci vyloučil.

Shodu s prvopisem potvrzuje Vladimíra Kantorová.

3. Soudkyně JUDr. Dagmar Stamidisová k výše uvedené námitce podjatosti uvedla, že jí nepovažuje za důvodnou. K účastníkům řízení, popř. k jejich zástupcům žádný vztah nepocituje a nemá ani žádný osobní zájem na výsledku předmětného řízení. Tato věc jí byla přidělena k projednání a rozhodnutí v souladu s nastalou změnou rozvrhu práce. Právní zástupce žalobců JUDr. Veselý je sice jejím bývalým spolužákem, avšak jejich vztah nikdy nepřekročil běžný kolegiální vztah studentů navštěvujících tutéž studijní skupinu. Mimoškolní akce pořádané spolužáky navštěvovala pouze výjimečně a již téměř 40 let se s bývalými spolužáky z vysokoškolských studií neschází. K prof. JUDr. Bělinovi má kvalitativně úplně stejný vztah jako k JUDr. Veselému. V době studia na právnické fakultě se věnovala studentské vědecké činnosti, navštěvovala vědecké semináře prof. Marie Kalenské, kam docházel i JUDr. Bělina jako tehdejší asistent katedry pracovního práva, s nímž se společně zúčastnila i některých mimopražských celostátních kol soutěže SVOČ (studentská vědecká a odborná činnost). Jako pomocná vědecká síla však na fakultě nikdy nepůsobila. Tuto činnost vykonávala v Ústavu státu a práva ČSAV, oddělení Státovědy, kde po ukončení právnické fakulty působila jako aspirantka. Ani s jedním z procesních zástupců účastníků tohoto řízení se od ukončení univerzitního studia v roce 1978 nevidá, s výjimkou eventuálně v úvahu přicházejících náhodných profesních setkání v rámci jí vedených soudních řízení.
4. Žalovaná v reakci na žalobci vznesenou námitku podjatosti soudkyně uvedla, že jí shledává nedůvodnou. Její právní zástupce, kterým je výhradně prof. JUDr. Bělina, jí potvrdil, že se v době svých vysokoškolských studií účastnil vědeckých seminářů a celostátních kol soutěže SVOČ společně s JUDr. Dagmar Stamidisovou, tehdy Hoffmannovou, jak ostatně zmíněná soudkyně sama uvádí ve svém vyjádření k vznesené námitce podjatosti. Od té doby se snad ani nesešli. Nicméně i tak se domnívá, že naprosto běžný kontakt mezi studujícími za důvod podjatosti považovat nelze. Pokud protistrana zmínila možnou vazbu soudkyně na prof. JUDr. Kříže, je třeba zdůraznit, že k rozdělení společné advokátní kanceláře Kříž a Bělina na dva samostatné subjekty došlo již v roce 2011, přičemž od tohoto okamžiku prof. JUDr. Kříž pro žalovanou žádnou zástupčí činnost nekoná.
5. Městský soud v Praze jako soud nadřízený dospěl na základě posouzení důvodů, o které žalobci opírají svoji námitku podjatosti soudce, k závěru, že tato námitka není důvodná.
6. Podle § 14 odst. 1 o. s. ř. jsou soudci a přísedící vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je tu důvod pochybovat o jejich nepodjatosti.
7. Tato úprava směřuje k tomu, aby ve věci jednal a rozhodoval soudce, jehož nestrannost nebude ovlivněna vztahem k účastníkům řízení a jejich zástupcům nebo jeho zájmem na výsledku řízení. Proto zákon zakládá dva okruhy důvodů pro vyloučení soudce; poměr soudce k věci a poměr soudce k účastníkům (jejich zástupcům).
8. Soudcův poměr k účastníkům, resp. k jejich zástupcům, jímž žalobci v tomto případě odůvodňují jimi vznesenou námitku podjatosti soudce, může být založen především příbuzenským nebo jemu obdobným vztahem, jemuž na roveň může v konkrétním případě stát vztah přátelský či naopak nepřátelský. V úvahu přichází také vztah ekonomické závislosti, např. v souvislosti s vědeckou či jinou publikační činností soudce, v souvislosti se správou vlastního majetku soudce apod. Důvodem pro vyloučení soudce ovšem není bez dalšího okolnost, že – jak se někdy namítá – soudce „zná“ advokáta, který účastníka zastupuje, neboť je vyloučeno, aby se soudce a advokát v průběhu dlouhodobého působení v obvodu téhož soudu vůbec neznali; musí se však jednat o vztah, který zůstává v profesionální společenské rovině (k tomu srovnej Drápal, L., Bureš, J a kol. Občanský soudní řád. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2009, str. 77). Závěr o podjatosti soudce lze tudíž činit jen v případě, jedná-li se o bližší vztah soudce a účastníků, popřípadě jejich zástupců (k tomu srovnej např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23. 9. 1999 sp. zn. 22 Cdo 227/99), přičemž tento bližší vztah stávající judikatura neshledává za situace, kdy

od kontaktu soudce s účastníkem uplynula již značně dlouhá doba v řádech desítek let (viz např. usnesení Vrchního soudu v Praze, sp. zn. Nco 131/2012).

9. Z vyjádření soudkyně JUDr. Dagmar Stamidisové sice plyne, že osobně zná právní zástupce obou procesních stran, avšak vztah k nim podle jejího mínění již desítky let nepřesahuje meze čistě profesionální společenské roviny, neboť od dob svých vysokoškolských studií, kdy s oběma byla v kontaktu – v případě zástupce žalobců proto, že patřili do stejné studijní skupiny, a v případě zástupce žalované proto, že se společně účastnili některých vědeckých seminářů a celostátních kol SVOČ – se jejich styk omezil toliko na náhodná profesní setkání v rámci jí coby soudkyně vedených soudních řízení. Protože uvedené v zásadě koresponduje s tím, co k uvedené otázce uvedli sami právní zástupci účastníků řízení, lze uzavřít, že v daném případě není namístě dovozovat pochybnosti o schopnosti soudkyně JUDr. Stamidisové projednávat a rozhodnout věc objektivně a nestranně, a to i vzhledem k jí deklarovanému stanovisku, že nemá na výsledku sporu osobní zájem. Ostatně ohledně případného poměru žalobkyně k věci samé žádná z procesních stran ničeho nenamítla. Konečně ani z obsahu spisu se nepodávají žádné konkrétní okolnosti, z nichž by bylo možno usuzovat na poměr této soudkyně k věci, k účastníkům či k jejich zástupcům ve smyslu již zmíněného § 14 o. s. ř. Nejsou proto dány důvody pro její vyloučení z projednávání a rozhodování věci.
10. Nadřízený soud tedy v souladu s ust. § 16 odst. 1 věta první o. s. ř. rozhodl, že JUDr. Dagmar Stamidisová z projednávání a rozhodnutí této věci není vyloučena.

Poučení

Proti tomuto usnesení **není** odvolání ani dovolání přípustné.

Praha 3. března 2020

Mgr. Tomáš Mottl v. r.
předseda senátu